

Истинската история

На 30 септември 1867 г. в с. Гайтаниново, Благоевградско, е роден българския герой генерал-майор Константин Жостов (1867 - 1916)

Този достоен българин играе решителна роля за успехите на българската армия през Балканската и Първата световна война. Той е военачалникът, който съставя плана за освобождение на родната му Македония през 1915 г. Константин Жостов е бил началник-щаб на Трета армия през Балканската война (1912 - 1913) и началник на Щаба на войската през Първата световна война (1915 - 1918).

Константин Жостов е роден в неврокопското село Гайтаниново в 1867 година. След Руско-турската война семейство Жостови се установява в освободената част от България. През 1885 година Константин Жостов е ученик в Лом и се включва **като доброволец в ученическия легион**

в Сръбско-българската война и с него участва в Пиротското сражение. След завършването на Ломската гимназия постъпва в артилерийския отдел на Военното училище в София, което завършва в 1887 година и на 9 май е произведен в чин подпоручик. Първоначално служи в артилерията. На 18 май 1890 година е повишен в поручик, а на 2 август 1894 година - в капитан.

В 1889 година заминава за Виена, където следва офицерски генералщабен курс, а след това в 1897 година завършва Висшето артилерийско училище с право да служи в Генералния щаб. Назначен е за командир на батарея в 3-ти артилерийски полк, а по-късно завежда крепостната артилерия към Артилерийската инспекция на Военното министерство. В 1902 година е повишен в майор. **През есента на 1905 година като майор от генералния щаб Жостов става първият военен аташе на България в столицата на велика сила - Виена.** През 1906 година е произведен в чин подполковник и става началник-щаб на Осма пехотна тунджанска дивизия. По-късно през 1907 - 1909 година е военен аташе в руската столица Санкт Петербург и в Париж. През март 1912 година вече полковник Жостов поема поста началник на Школата за запасни офицери.

По време на Балканската война е началник-щаб на Трета армия, която се отличава в успешните боеве при Лозенград. Лозенградската операция е първото голямо сражение в Източна Тракия по време на Балканската война. Тя се провежда от 22 до 24 октомври 1912 година, като Първа и Трета българска армия настъпват и разгромяват силите на османската Източна армия, концентрирани около Лозенград.

В Люлебургаско-Бунархисарска операция Константин Жостов е началник-щаб на съединените 1-ва и 3-та армия. Боевете се провеждат от 28 октомври до 2

ноември 1912 година и са най-кръвопролитната битка през Балканската война. В нея българските войски нанасят тежко поражение на османските сили в Източна Тракия, които са принудени да отстъпят към столицата Цариград. Това е най-голямата битка, водена в Европа между Френско-пруската война и Първата световна война.

Жостов участва като военен съветник в делегацията, преговаряща в Лондон по подписването на Лондонския договор. В Междусъюзническата война взима участие като командир на Първа бригада от Седма Рилска дивизия. От 25 април 1915 година до края на август 1916 г. Константин Жостов е командир на 7^{-ма} пехотна рилска дивизия. На 15 август 1915 година е произведен в чин генерал-майор.

На 7 септември 1915 г. е назначен за началник на Щаба на Действащата армия. Ръководи общата мобилизация на Българската армия за участие в Първата световна война (1915 - 1918) и дава решителен принос за успешното ѝ настъпление в Сърбия и Македония.

Генерал-майор Константин Жостов умира на 30 август 1916 г. в Кюстендил от възпален апендикс по време на Леринската операция на Първа армия. **Последните му думи са „Падна**

ли Чеган?“

В негова чест между 1941 и 1944 г., когато Скопие е в рамките на България, днешния Скопски квартал Гьорче Петров носи името Жостово, а между 1934 и 1951 година село Долно Сингартия, днес Хаджидимово, също се нарича Жостово.

Награди:

Орден „За храброст“ III степен, 2-ри клас

Орден „За храброст“ II степен (1916)

Орден „Св. Александър“ II и III степен с мечове по средата

Орден „За военна заслуга“ IV степен, V степен с корона

Орден „За заслуга“

Германски „Железен кръст“ за храброст, I степен

{{_LINK1_}}